

imod en saadan Løsning, men jeg har i Mellemtiden talt med en Mængde kjøbenhavnste Borgere, som have stor Interesse for det kommunale Liv, og maa tilføje, at jeg har truffet meget afvigende Meninger, saa jeg vil ønske, at dette Spørgsmaal maa komme under Overveielse. Vil man udfærdige sig alene til at indføre Forholdstalsvalgmaaden, er der dog efter min Mening gjort Noget, og det glæder mig, at den høitærede Minister atter viser sig, saa vidt jeg kan skjønne, velvillig findet mod Forholdstalsvalgmaadens Indførelse, hvilket jeg slutter deraf, at han efterhaanden mere og mere trænger ind i Sagen. Det er jo bekendt, at man ikke kan blive flog paa Noget, uden først at have det kjært, og man kan gjerne sige: Ogsaa omvendt. Der er to smaa Bemærkninger, som faldt under første Behandling den 7de Januar, og som findes i Tidendes Sp. 1193, som jeg vil yttre mig om, fordi det er de sidste Misforstaaelser, jeg har hørt fra den høitærede Ministers Side. Den meget ærede Minister sagde, at jeg gif ud fra, at der vilde blive en stor Mængdighed af Kandidater. Det har jeg ingeninde troet og har aldrig gaaet ud fra. Jeg tror tværtimod, at der vil blive meget faa Kandidater. Det kan være, den allerførste Gang, indtil man faar prøvet det, at man maa betale Lørepeng, og at der kommer nogle haabløse Kandidatlister frem, men ellers tror jeg i Almindelighed ikke, der vil blive opstillet mere end høist 2 Gange 6 Kandidater, naar der skal vælges 6. Det Andet er den Ytring, at den høitærede Minister kaldte det, som her foreslaas, en mathematisk-geometrisk Sag. Jeg antager, der mentes arithmetisk-geometrisk. Jeg vil gjøre opmærksom paa, at det Geometriske er Noget, der staar aldeles fakultativt i en af Lovforslagets sidste Paragrafer, nemlig § 10. Det er Noget, som man slet ikke behøver at bruge; det er kun for at anstueliggjøre Principet. Jeg tror, det vil være heldigt at gaa dertil en Gang. Dette Lovforslag var tidligere sammenknyttet med andre Spørgsmaal; det er løst deraf nu. Jeg for mit Vedkommende skulde ikke have Noget imod, at man tog andre Ting op. Der var et Ønske yttret i et særligt Lovforslag fra Regjeringens Side i Fjor. Det skulde jeg for mit Vedkommende ikke have Noget imod, og jeg tror heller ikke, dette høie Thing har det. Der er en lille, man kan gjerne kalde det Mindelse om, at Kvinders kommunale Valgret har staaet paa Forslaget. Det er ikke undgaaet min Opmærksomhed, at i Lovforslagets § 9 staar, at i Lov af 23de December 1865 § 29 ændres Mand til Person. Det er ligesom en

Mindelse derom, og det har jeg ikke villet tage bort, fordi jeg har tillige forelagt her i Thinget et Lovforslag om Kvinders kommunale Valgret. Men iøvrigt vil jeg sige, at det kan meget godt blive staaende, selv om man ikke vil gaa med paa sidstnævnte; thi i den gjældende Lov om Valg af Borgerrepræsentanter i Kjøbenhavn findes i Forveien Ordet „Personer“ i Lovens § 14 eller 16. Det vil kunne ses af dette Lovforslags § 2, hvor Ordene ere citerede. Jeg gjentager derfor, at dette Lovforslag berører mange Spørgsmaal, som have saa stor Interesse for de kjøbenhavnste kommunale Vælgere, at jeg haaber, at det høie Landsting ikke vil undlade at tage Sagen under alvorlig Overveielse, og dertil vil der jo være — haaber jeg — tilstrækkelig Tid i denne Samling.

C. F. Larsen: Medens jeg ikke har fundet det fornødent under de tidligere Behandlinger denne Gang af denne Sag at udtale mig derom, anser jeg det dog for rigtig, inden Behandlingen her i Thinget af Sagen sluttet, at fremsætte nogle faa Bemærkninger. Den ærede Forslagsstiller har, som det er vel bekendt, i dette Lovforslag nedlagt forskjellige Reformtanter af temmelig vidtgaaende Omfang med Hensyn til Valgret og Valgmetoder, særlig anvendte for Kjøbenhavn. Jeg skal nu ikke optage nogen Debat med Hensyn til den større eller mindre Værdi, som disse Reformtanter maatte have, idet jeg i den Henseende ganske kan henholde mig til, hvad der er udtalt i den Udvalgsbetænkning, som fremkom i forrige Samling, og som jeg havde den Ære at medunderskrive, saa vel som til den Debat, der herom i forrige Samling blev ført her i Salen, men jeg skal dog tillade mig ganske i Almindelighed at bemærke, at at det dog vistnok maa erkjendes, at de fleste af disse Tanter, som her ere fremsatte, i alt Fald til Dels ingenlunde have fundet almindelig Tilslutning, og maa betragtes som temmelig tvivlsomme. Det gjælder vist ogsaa om Forslaget i det Hele, at dets Bestemmelser ikke ere saaledes bearbejdede og begrændsede, at det kunde gaa an at føre dem uden videre ind i det praktiske Liv, navnlig ikke i en Kommune som Kjøbenhavn, hvor de kun vilde bidrage til at forøge den Forvirring, som vi i Forveien have mere end Stof nok til. Jeg skal derfor tillade mig at opfordre det høie Thing til nu ved 3die Behandling at forkaste Lovforslaget, idet jeg formener, at det vilde være mere stemmende med Thingets Værdighed selv at afgjøre dette Lovforslags Skæbne, end at overlade det til